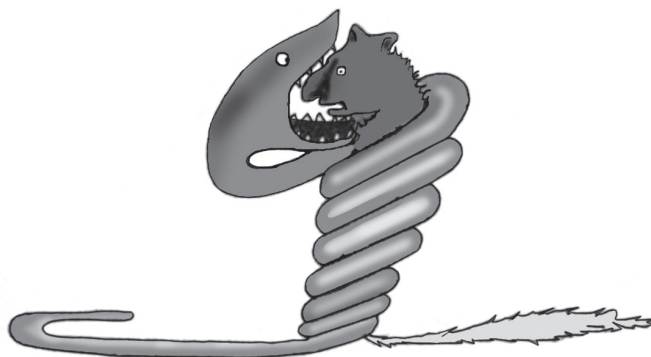

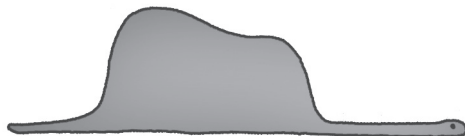
Capitolul 1

Sdată, pe vremea când aveam eu șase ani, am dat peste o poză minunată, într-o carte despre pădurile virgine, numită *Întâmplări trăite*. Înfățișa un șarpe boa, care înghițea o fiară sălbatică. Iată copia acestui desen.

În cartea aceea, se spunea: „Șerpii boa își înghit prada dintr-o dată, fără s-o mai mestece. Pe urmă, nu mai sunt în stare să se miște și dorm întruna, timp de șase luni cât ține mistuitul”.

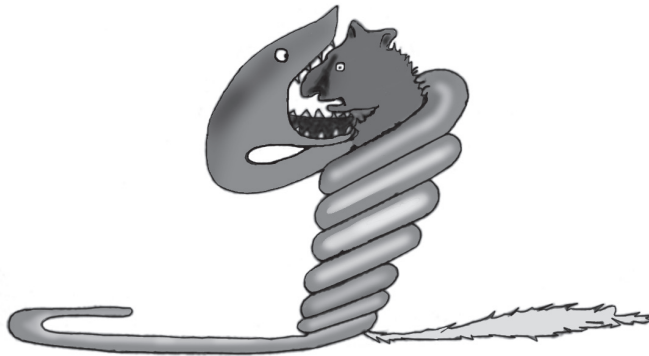
M-am gândit atunci îndelung la peripețiile din junglă și am izbutit să fac la rândul-mi, cu un creion colorat, primul meu desen. Desenul meu numărul 1. Era așa:

Le-am arătat oamenilor mari capodopera mea și i-am întrebat dacă desenul acesta îi sperie.

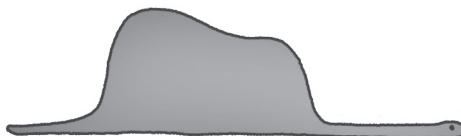
Chapter One

Once when I was six years old I saw beautiful picture in a book about the primeval forest called *True Stories*. It showed a boa constrictor swallowing an animal. Here is a copy of the drawing.

The book stated: "Boa constrictors swallow their prey whole without chewing it whereupon they can no longer move and sleep for six months digesting it".

I then reflected deeply upon the adventures in the jungle and in turn succeeded in making my first drawing with a colour pencil. My drawing No. 1 was like this:

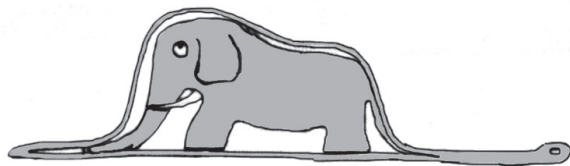

I showed my masterpiece to the grown-ups and asked them if my drawing frightened them.

Ei mi-au răspuns:

– De ce ar fi cineva speriat de-o pălărie?

Desenul meu nu înfățișa o pălărie. Înfățișa un șarpe boa, care mistuia un elefant. Am desenat atunci șarpele boa pe dinăuntru, pentru ca astfel să poată pricepe și oamenii mari. Ei au întotdeauna nevoie de lămuriri. Desenul meu numărul 2 era așa:

Oamenii mari m-au povățuit atunci să le las încolo de desene cu șerpi boa, fie întregi, fie spintecați, și să-mi văd mai degrabă de geografie, de istorie, de aritmetică și de gramatică. Așa s-a făcut că am părăsit, la vârsta de șase ani, o strălucită carieră de pictor. Nereușita cu desenul meu numărul 1 și cu desenul meu numărul 2 îmi tăiașe orice curaj. Oamenii mari nu pricep singuri nimic, niciodată, și e obositor pentru copii să le dea într-una lămuriri.

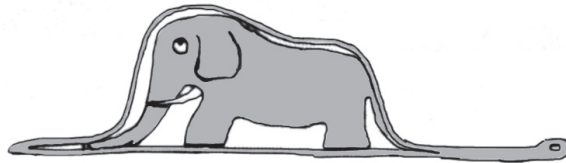
Astfel că a trebuit să-mi aleg o altă meserie și am învățat să conduc avioane. Am zburat mai pretutindeni în lume. Iar geografia, ce e drept, mi-a fost de mare ajutor. Puteam, dintr-o privire, să deosebesc China de Arizona. Lucru foarte folosit, dacă te-ai rătăcit în timpul nopții.

Așa că eu, de-a lungul vieții mele, am avut o sumedenie de legături, cu o sumedenie de oameni serioși. Mi-am petrecut multă vreme printre oamenii mari. I-am cunoscut foarte îndeaproape. Ceea ce nu mi-a prea îmbunătățit părerea despre ei.

Când întâlneam pe câte cineva, care îmi părea mai dezghețat la minte, îl puneam la încercare cu ajutorul desenului meu numărul 1, de care niciodată nu m-am despărțit. Voiam să știu dacă avea o minte într-adevăr pătrunzătoare. Numai că răspunsul pe care îl primeam era mereu același: „E o pălărie“. Atunci eu nu-i

They answered: "Why should anyone be frightened by a hat?"

My drawing did not represent a hat. It was supposed to be a boa constrictor digesting an elephant. So I made another drawing of the inside of the boa constrictor to enable the grown-ups to understand. They always need explanations. My drawing No. 2

looked like this:

The grown-ups then advised me to give up my drawings of boa constrictors, whether from the inside or the outside, and to devote myself instead to geography, history, arithmetic and grammar. Thus it was that I gave up a magnificent career as a painter at the age of six. I had been disappointed by the lack of success of my drawing No. 1 and my drawing No. 2. Grown-ups never understand anything by themselves and it is rather tedious for children to have to explain things to them time and again.

So I had to choose another job and I learnt to pilot aeroplanes. I flew more or less all over the world. And indeed geography has been extremely useful to me. I am able to distinguish between China and Arizona at a glance. It is extremely helpful if one gets lost in the night.

As a result of which I have been in touch, throughout my life, with all kinds of serious people. I have spent a lot of time with grown-ups. I have seen them at very close quarters which I'm afraid has not greatly enhanced my opinion of them.

Whenever I met one who seemed reasonably clear-sighted to me, I showed them my drawing No 1, which I had kept, as an experiment. I wanted to find out whether he or she was truly understanding. But the answer was always: "It is a hat". So I

mai pomeneam nimic de șerpii boa, nici de pădurile virgine, nici de stele. Căutam să fiu pe înțelesul lui. Stăteam de vorbă cu el despre bridge, despre golf, despre politică și despre cravate. Iar el era încântat că făcuse cunoștință cu o persoană atât de sensibilă.

gave up mentioning boa constrictors or primeval forests or stars. I would bring myself down to his or her level and talk about bridge, golf, politics and neckties. And the grown-up would be very pleased to have met such a sensible person.

Capitolul 2

Așa am trăit eu, stingher, fără a avea cu cine sta într-adevăr de vorbă, până când, odată, acum șase ani, am rămas în pană în deșertul Sahara. Mi se stricase ceva la motor. Și cum nu luasem cu mine nici mecanic, nici călători, mă pregăteam să încerc de unul singur să duc la bun sfârșit o reparație anevoioasă. Era, pentru mine, o chestiune de viață și de moarte. Apă de băut abia dacă aveam pentru o săptămână.

În prima noapte, deci, am adormit acolo, pe nisip, la mii de leghe depărtare de orice așezare omenească. Eram mai singur chiar decât e naufragiatul pe o plută, în mijlocul oceanului. Așa că vă închipuiți uimirea mea, când, deodată, în revărsat de zori, m-am pomenit că mă trezește un glăscior ciudat. Rostea:

- Te rog... desenează-mi o oaie!
- Cum?!
- Desenează-mi o oaie...

Am sărit în picioare, ca lovit de trăsnet. M-am frecat bine la ochi. Am privit cu luare-aminte în jurul meu. Și-am văzut un omuleț cu totul nemaipomenit, care mă scruta cu gravitate. Iată cel mai bun portret pe care, mai târziu, am izbutit să i-l fac. Desenul meu e însă, bineînțeles, mult mai puțin fermecător decât modelul. Nu e vina mea. Oamenii mari, pe când aveam șase ani, mă făcuseră să-mi pierd orice încredere în cariera mea de pictor și, în afară de șerpi boa întregi și de șerpi boa spintecați, nu mai învățasem să desenez nimic altceva.

Chapter Two

Thus I lived alone, with no one I could really talk to, until I had an accident in the Sahara Desert six years ago. Something broke down in my engine. And since there was neither a mechanic nor a passenger with me, I prepared myself for a difficult but what I hoped would be a successful repair. It was a matter of life or death for me. I had scarcely enough drinking water for a week.

On the first night, I fell asleep on the sand, a thousand miles from any human habitation. I was far more isolated than a shipwrecked sailor on a raft in the middle of the ocean. So you can imagine my surprise at sunrise when an odd little voice woke me up.

It said: "Please... draw me a sheep".

"What?"

"Draw me a sheep."

I jumped up, completely thunderstruck. I rubbed my eyes, blinked hard and looked carefully around me. And I discovered an extraordinary little boy watching me gravely. Here is the best portrait I was able to draw of him later. But of course, my drawing is not half as charming as its model. It is not my fault. I had been discouraged by grown-ups in my career as a painter when I was six years old, and I hadn't learnt to draw anything with the exception of boas from the outside and boas from the inside.

Prin urmare, priveam cu ochi mari de uimire la arătarea aceea. Nu uitați că mă aflam la mii de leghe depărtare de orice țărâm locuit.

Or, omulețul meu nu părea a fi nici rătăcit, nici mort de oboseală, nici mort de foame, nici mort de sete, nici mort de frică. Nu avea deloc înfățișarea unui copil pierdut în inima pustiului, la mii de leghe depărtare de orice țărâm locuit.

I therefore stared in total astonishment at this sudden apparition. Do not forget that I was a thousand miles away from any inhabited region.

But my little chap did not seem to be either lost or dead tired or dying of hunger, thirst or fear. He did not look like a child lost in the middle of the desert, a thousand miles from any inhabited region.

Când, în sfârșit, am fost în stare să vorbesc, l-am întrebat:

– Bine, dar... ce cauți tu aici?

Iar el rosti atunci din nou, încetișor, cerându-mi parcă un lucru foarte însemnat:

– Te rog... desenează-mi o oaie!

În fața unei taine prea copleșitoare, nici nu mai cutezi să te împotrivești. Oricât de nefiresc mi se părea mie lucrul acesta acolo, la mii de leghe depărtare de orice așezare omenească și, cu toată primejdia de moarte în care mă aflam, mi-am scos din buzunar stiloul și o foaie de hârtie. Însă mi-am adus atunci aminte că studiasem îndeosebi geografia, istoria, aritmetica și gramatica și i-am spus omulețului aceluia (cam posomorându-mă) că nu mă prea pricepeam să desenez. El mi-a răspuns:

– Nu-i nimic... Desenează-mi o oaie...

Cum eu niciodată nu mai desenasem o oaie, i-am făcut unul dintre desenele acelea două, singurele de care mă știam în stare. Cel cu șarpele boa întreg. Și-am încremenit, auzind că omulețul îmi spune:

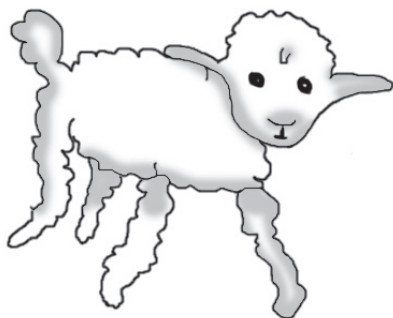
– Nu! Nu! Nu vreau un elefant în pântecul unui șarpe boa! Un șarpe boa e foarte primejdios, iar un elefant te încurcă foarte mult. La mine-acasă este foarte puțin loc. Eu de-o oaie am nevoie. Desenează-mi o oaie!

Așa încât am desenat.

El s-a uitat cu luare-aminte, apoi spuse:

– Nu! Aceasta e foarte bolnavă. Fă-mi alta!

Am desenat alta.

When I finally managed to speak, I said to him: "But... what are you doing here?"

Whereupon he repeated softly and gravely: "Please draw me a sheep".

When a mystery is too overpowering, one dare not disobey. Absurd as it seemed to me a thousand miles from any human habitation and in danger of death, I took a sheet of paper and my fountain pen out of my pocket. But I suddenly remembered that my studies had been concentrated on geography, history, arithmetic and grammar, so I told the little chap (a little crossly) that I did not know how to draw.

He replied: "That doesn't matter. Draw me a sheep". Since I had never drawn a sheep I drew for him one of the two pictures I had drawn before. That of the boa constrictor from the outside. And I was astounded to hear the little fellow saying: "No! No! I don't want an elephant inside a boa. A boa constrictor is a very dangerous creature and an elephant is very cumbersome. Everything is very small where I live. I need a sheep. Draw me a sheep".

So I drew.

He looked at it carefully and said: "No. That one is already very sick. Draw me another one".

And I drew.

